

रद्यात् प्रसन्नागुडसीधुपायी ॥ * ॥
भूयोऽनुबन्धे तु भवेद्विरेषो
मूत्रप्रसन्नादधिमण्डयुक्तैः ॥ * ॥
द्विरुत्तरं हिक्कुवचामिकुलं
सर्वचिकित्सा चैव विद्वज्जुगम् ।
सखाम्बुनागाहविसृष्टिकारि-
हृद्रोगगुल्मोर्द्धसमीरणम् ॥ * ॥
वचामयाचित्रकयावशुकान्
सपिप्पलीकातिविषान् सकुष्ठान् ।
उष्णाम्बुनागाहविमूढवातान्
पीत्वा जयेदाम्बु रसीदनाशौ ॥ * ॥

इति चिकित्सास्थाने षड्विंशेऽध्याये चरकयोगोक्तम् ॥
सुश्रुतेनोत्तरतन्त्रे ५५ अध्यायेऽस्य सनिदानसम्प्रा-
प्तिकं लक्षणं चिकित्सा चेति यदुक्तं तदयथा ।
“अधश्चोर्द्धश्च भावानां प्रवृत्तानां स्वभावतः ।
न वेगान् धारयेत् प्राज्ञो वातादीनां जिजीविषुः ॥
वातविषमूत्रज्वरमाश्रुत्वोद्गारवमीन्द्रियैः ।
व्याहृत्यमानैरुदितैरुदावर्त्तौ निरुच्यते ॥
क्षुत्तृष्टाश्वास-निद्रायासुदावर्त्तौ विधारणात् ।
तस्याभिधास्ये व्यासेन लक्षणञ्च चिकित्सितम् ॥
त्रयोदशविधसासौ भिन्न एतैस्तु कारणैः ।
अपथ्यभोजनाद्यापि वक्ष्यते च यथापरः ॥

आध्मानशूलौ हृदयोपरोधं
शिरोरुजं श्वासमतीवहृक्काम् ।
कास-प्रतिश्याय-गलघ्राहंश्च
बलासपित्तप्रसरश्च घोरम् ॥
कुष्ठोदपानाभिहतः स्वमार्गं
हन्त्यात् पुरीषं मुखतः क्षिपेदा ॥ १ ॥
आटोपशूलौ परिकर्त्तनञ्च
सङ्गः पुरीषस्य तथोर्द्धवातः
पुरीषमास्यादधवा निरेति
पुरीषवेगेऽभिहृते नरस्य ॥ २ ॥
मूत्रस्य वेगेऽभिहृते नरस्तु
हृष्टेण मूत्रं कुरुतेऽल्पमल्पम् ।
मेद्रे गुदे वङ्गमुष्कयोश्च
नाभिप्रदेशेऽप्ययवापि मूर्द्धि ॥
आनडवर्त्तिश्च भवन्ति तीव्राः
शूलाश्च शूलैरिव भिन्नमूर्त्तौ ॥ ३ ॥
मन्यागल्लम्भशिरोविकारा
ज्वरभोपघातात् पयनात्मिकाः स्युः ।
ओजाननप्राग्विणोचनोत्था
भवन्ति तीव्राश्च तथा विकाराः ॥ ४ ॥
आनन्दजं शोकसमुद्भवं वा
नेत्रोदकं प्राप्तममुच्यते हि ।
शिरोगुरुत्वं नयनामयाश्च
भवन्ति तीव्राः सह पीनसेन ॥ ५ ॥
भवन्ति गाढं ज्वरयोर्विघाता-
न्विरोऽग्निनासाश्रवणेषु रोगाः ।
कण्ठास्य पुण्ड्रमतीवतोदः
कृजश्च वायोरथवा प्रवृत्तिः ॥ ६ ॥
उद्गारवेगेऽभिहृते भवन्ति
जन्तोर्विकाराः पवनप्रसृताः ॥ ७ ॥

कूर्ध्वैर्विघातेन भवेच्च कुलं
येनैव दोषेण विदग्धमन्नम् ॥ ८ ॥
मूत्राशये वा गुदमुष्कयोश्च
शोफो रजा मूत्रविनिग्रहश्च ।
मुक्तामरी तत्खवणं भवेदा
ते ते विकारा विहृते तु युक्ते ॥ ९ ॥
तन्नाङ्गमर्दावरुचिः अमश्च
क्षुधोऽभिघातात् हृष्टता च दृष्टेः ॥ १० ॥
कण्ठास्यशोषः अवायावरोध-
स्तृष्णाभिघाताज्जुदेव यथा च ॥ ११ ॥
आन्तस्य निश्वासविनिग्रहेण
हृद्रोगमोहावयवापि गुल्मः ॥ १२ ॥
जृम्भाङ्गमर्दोऽङ्गशिरोऽग्निजाद्यं
निद्राभिघातादधवापि तन्ना ॥ १३ ॥

अरिष्टलक्षणं यथा,
“दृष्ट्याहितं परिकर्त्तितं क्षीयं शूलैरभिद्रुतम् ।
शृङ्गदन्तं मतिमानुदावर्त्तनसुत्युजेत् ॥
अस्य चिकित्सा यथा,
“सर्वेऽस्त्रेषु विधिवदुदावर्त्तं कृत्यश्चः ।
वायोः क्रिया विधातव्या स्वमार्गप्रतिपत्तये ॥
सामान्यतः पृथक्तेन स्त्रियां भूयो निबोध मे ।
आस्थापनं मारुतजे खिम्भे खिम्भे विशिष्यते ॥ १ ॥
पुरीषजे तु कर्त्तव्यो विधिरानाहिको भवेत् ॥ २ ॥
सौवर्चलाणां मदिरां मूत्रेज्वभिहृते पिबेत् ।
एलामप्यथ मद्येन क्षीरं वापि पिबेन्नरः ॥ ३ ॥
“खेहखेदैरुदावर्त्तं जृम्भाजं समुपाचरेत् ॥ ४ ॥
अश्रुमोक्षोऽश्रुजे कार्यः खिम्भखिम्भस्य देहिनः ॥ ५ ॥
तीक्ष्णान्ननावपोडाभ्यां तीक्ष्णगन्धोपसिंहनैः ।
वर्त्तप्रयोगैरथवा क्षुब्धशक्तिं प्रवर्त्तयेत् ॥
तीक्ष्णौषधप्रधमनैरथवाद्यवरश्मिभिः ॥ ६ ॥
उद्गारजे क्रमोपेतं खेहिकं धूममाचरेत् ।
सुरां सौवर्चलवर्ती वोजपूर्णं सान्विताम् ॥ ७ ॥
कुर्यादातं यथा दोषं सम्यक् खेहादिभिर्जयेत् ।
सत्तारुणवणोपेतमभ्यङ्गं वाच दापयेत् ॥ ८ ॥
वल्तिशुद्धिकरावापक्षतुर्गुणजलमयः ।
आवारिनाशात् कथितं पीतवर्णं प्रकामतः ।
रमयेयुः प्रिया नार्यः शुक्रोदावर्त्तनं नरम् ॥ ९ ॥
क्षुदिघाते हितं खिम्भमुष्णमल्पञ्च भोजनम् ॥ १० ॥
दृष्ट्याघाते पिबेन्मयं यवागूं वापि शीतलां ॥ ११ ॥
भोज्यो रसेन विश्रान्तः अमश्वासात् रो नरः ॥ १२ ॥
निद्राघाते पिबेत् क्षीरं खप्याश्चेत्कथारतः ॥ १३ ॥
अपरश्च सनिदानसम्प्राप्तिकं लक्षणं चिकित्सा च ॥
“वायुः कोष्ठानुगो रूक्षैः कषायकटुतिक्तकैः ।
भोजनैः कुपितः सद्य उदावर्त्तं करोति हि ॥
वातमूत्रपुरीषाहृक्कफमोदेवह्वानि व ।
खोतांस्युदावर्त्तयति पुरीषक्षुत्तिवर्त्तयेत् ॥
ततोऽहृद्वल्तिशूलार्त्तौ गौरवारुचिपीडितः ।
वातमूत्रपुरीषाणि हृष्टेण कुरुते नरः ॥
श्वासकासप्रतिश्यायदाहमोहवमिष्ण्वरान् ।
दृष्ट्याहृक्काशिरोरोगमनःश्रवणविभ्रमान् ॥
जमते च बह्वन्यान् विकारान् वातकोपजान् ।
तत्तैकजवयाभक्तं खिम्भं खिम्भं निरुहयेत् ॥

दोषतो भिन्नवर्त्तकं भुक्त्याप्यनुवासेयत् ।
नचेष्टान्तिं प्रयात्येवमुदावर्त्तः सुदारुणः ॥
अथैनं वज्रशः खिम्भं युष्मात् खेहविरचनैः ।
पाययेत् त्रिवृत्पुल्यवानोरस्त्रपानकैः ॥
“देवदार्ब्यमिकं कुलं वचाम्बुध्यां पलङ्कधाम् ।
पौष्कराणि च मूलानि तोयस्यार्द्धाङ्कं पचेत् ॥
पादावशिष्टं तत्पीतमुदावर्त्तं व्यपोहति ॥

हृतं यथा ।

“मूलकं शुष्कमार्द्रञ्च वर्धामुः पञ्चमूलकम् ॥
आरेवतफलक्ष्वापसु पक्वा तेन घृतमपचेत् ।
तत्पीयमानं श्रमयेत् उदावर्त्तमशेषतः ॥ * ॥
“धूर्णं निकुम्भकमिल्लशामेल्लाक्षिकोद्भवम् ।
हृन्वेधनमागध्या लवनाणाञ्च साधयेत् ॥
गवां मूत्रेण ता वर्त्तौः कारयेत्तु गुदानुगाः ॥
वैद्यकरसेन्द्रसारसङ्गहे यच्चिकित्सितं तदयथा ॥
“त्रिकटुपारदं पथ्याकालकफलं दिगुणं ।
धानकुलीनां खरसैर्गुडिका कार्याम्भरीत्यास्तु ॥
प्रबलजलोदरगुल्मज्वरपाण्डामयनाशिनौ ।
प्रोक्ता तिमिराणिपटलविद्रधिप्रबलोदावर्त्तहरी ॥
किमिकोदगात्रकण्डूपिडकाश्च निहन्ति शूलचयं ।
शुद्धगुडिका कथिता भुवने श्रीवैद्यनाथाख्या ॥
इति वैद्यनाथवटिका ॥ * ॥

अत्र अपथ्यानि यथा ।

“वमनं वेगरोधञ्च शमीधान्यानि कौद्रवम् ।
नालीतशकां शालूकं जाम्बवं कर्कोटीफलम् ॥
दिष्टाकमालुकं सर्व्वं करीरं पिष्टवैहृतम् ।
विष्टम्भीनि विरुद्धानि कषायाणि गुरुणि च ॥
उदावर्त्तं प्रयत्नेन वर्जयेत् सततं नरः ।
इति वैद्यकपथ्यापथ्यविधिः ॥

उदासः, पुं, (उदस्यते इति । उत् + अस + घञ् ।)
उत्सृष्टः । उद्भावः । औदास्ययुक्ते, त्रि ॥
उदासीनः, पुं, (उदास्ते इति । उत् + आस् + शानच्
+ ईदास् इति ईलम् ।) परतरः । इत्यमरः ॥
विजिगीषोः शत्रुभिन्नभूमितो व्यवहितः व्यव-
हितत्वादेव नोपकारी नाप्यपकारी केवलमूर्द्ध-
मासीन इव । इति भरतः ॥ (यथा, मनुः ७।१५५।
“मध्यमस्य प्रचारश्च विजिगीषोश्च चेत्तिष्ठतम् ।
उदासीनप्रचारश्च शत्रोश्चैव प्रयत्नतः” ॥
मण्डलभेदः । यथा, तत्रैव ७।१५८।
“अनन्तरमरं विद्यादद्विसेविनमेव च ।
अरेरनन्तरं भिन्नमुदासीनं तयोः परम्” ॥
उपेक्षकः । यथा, —
“उदासीनवदासीनमसक्तं तेषु कर्मसु” । इति
गीतायाम् ॥ ६ । ६ ॥)

उदास्थितः, पुं, (उत् + आङ् + स्था + क्त ।) चरः ।
दारुणः । अध्वरः । इति हेमचन्द्रः ॥ प्रवृत्त्या-
वसितः । गृहसन्नासः । इति मेदिनी ॥
उदाहरणं, स्त्री, (उत् + आङ् + ह + ल्यट् ।)
दृष्टान्तः । तत्पर्यायः । उपोद्घातः २ उदाहारः ३
इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, माघे १।३३।
“प्रवृत्तितान्मृतमस्तन्नोदाहरणं रविः” ।
कथाप्रसङ्गः । कथनम् । यथा, कुमारः १।६५॥